

SANT JORDI 2006

CEIP BUSQUETS I PUNSET

SUMARI

	EDITORIAL	1
P3 A	JUGUEM AMB ELS CERCLES	2
P3 B	JUGUEM AMB ELS CERCLES	4
P4 A	JA VE LA PRIMAVERA	6
P4 B	LA PRIMAVERA	8
P5 A	FEM RODOLINS	10
P5 B	FEM RODOLINS	12
1r A	ENDEVINALLES	14
1r B	EL MONSTRE I ELS ANIMALS	16
2n A	EL GOS TAQUETES I LA NIKA	18
2n B	ENTRETENIMENTS	20
3r A	LA FLAUTA MÀGICA	22
3r B	MOZART I EL GENI DE LA MÚSICA	24
4t A	ELS ANUNCIS	26
4t B	GREGUERIES	28
5è A	LA LEYENDA DEL GATO Y LA RATA	30
5è B	EL TIBURON VEGETARIANO	32
	LA ZEBRA SENSE RATLLES	33
6è A	EL DIMONI SENSE FEINA	34
6è B	EL RATONCITO TITO	36
A.A	NOSALTRES FEM...	38
	CONTES I LLIBRES	40

EDITORIAL

Com cada any, quan arriba el mes d'abril, surt a la llum la revista de Sant Jordi de l'escola, recull del treball col·lectiu de l'alumnat i del professorat.

Aquest curs, la nostra escola està treballant amb molta il·lusió en la renovació de la Biblioteca. S'ha pintat, remodelat i informatitzat. L'omplirem de contes i llibres nous que faran companyia als llibres que fa anys que són entre nosaltres. Crearem un espai pensat per tal que els infants més petits gaudeixin del plaer d'escoltar, mirar i llegir contes. Els nens i les nenes més grans podran fer consultes i cercar informació per internet.

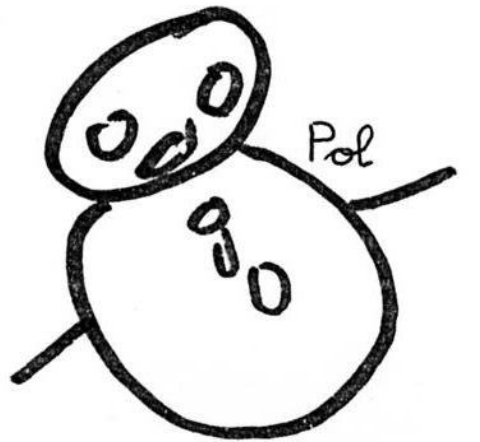
La nostra revista, en el transcurs del temps, ha recollit els temes treballats a les aules. Hem vist a les seves pàgines relats sobre l'Amistat, la Pau, la Diversitat Cultural i homenatges a persones il·lustres: Gaudí, Dalí, Verdaguer i Cervantes.

Enguany, que és el 250è aniversari del naixement de W.A. Mozart, volem dedicar la revista que teniu a les mans a aquest músic universal. La seva música és viva i perdura en el temps, ens desperta sentiments, ens emociona i ens captiva.

Amb aquests reculls de relats i aquests versos d'en Miquel Martí i Pol us volem seduir i recordar-vos el sentit de la festa.

Per l'abril,
si cada gota en val mil,
cada rosa en val deu mil
i cada llibre cent mil.

un ninot de neu

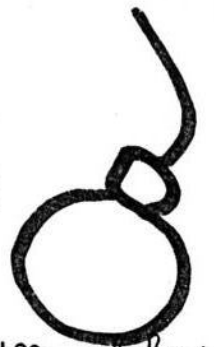

un fanal

un cuc

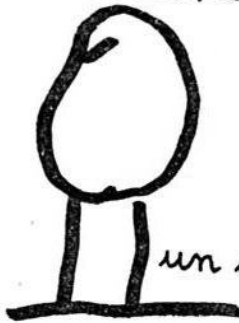
Cristina

un globus

una pilota

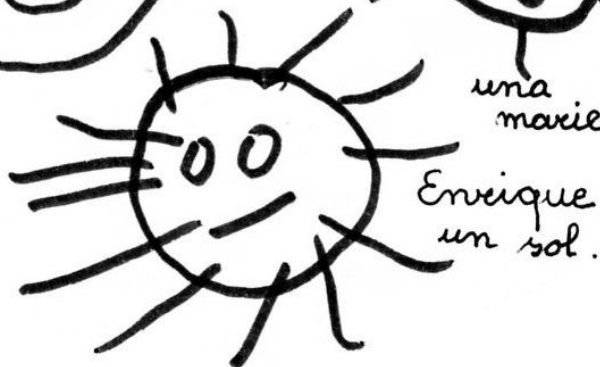
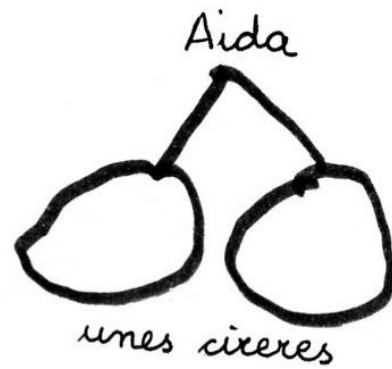
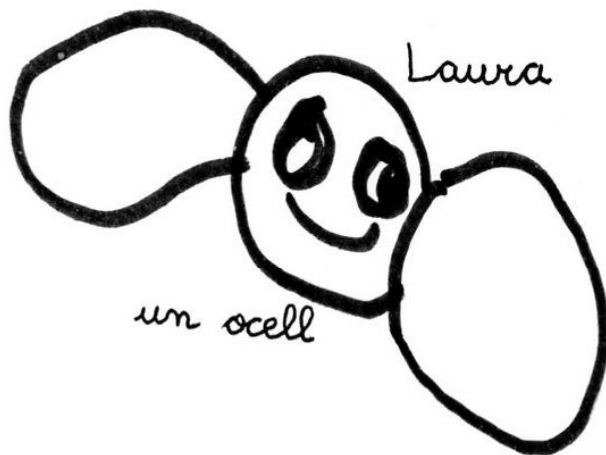
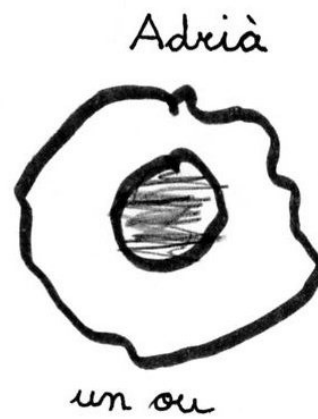
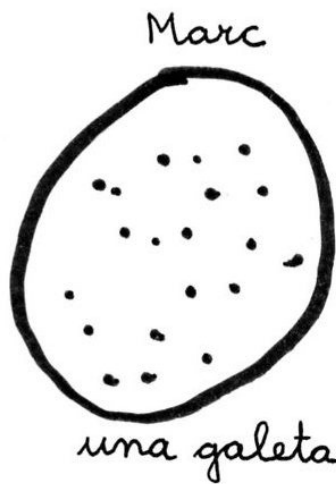
un arbre

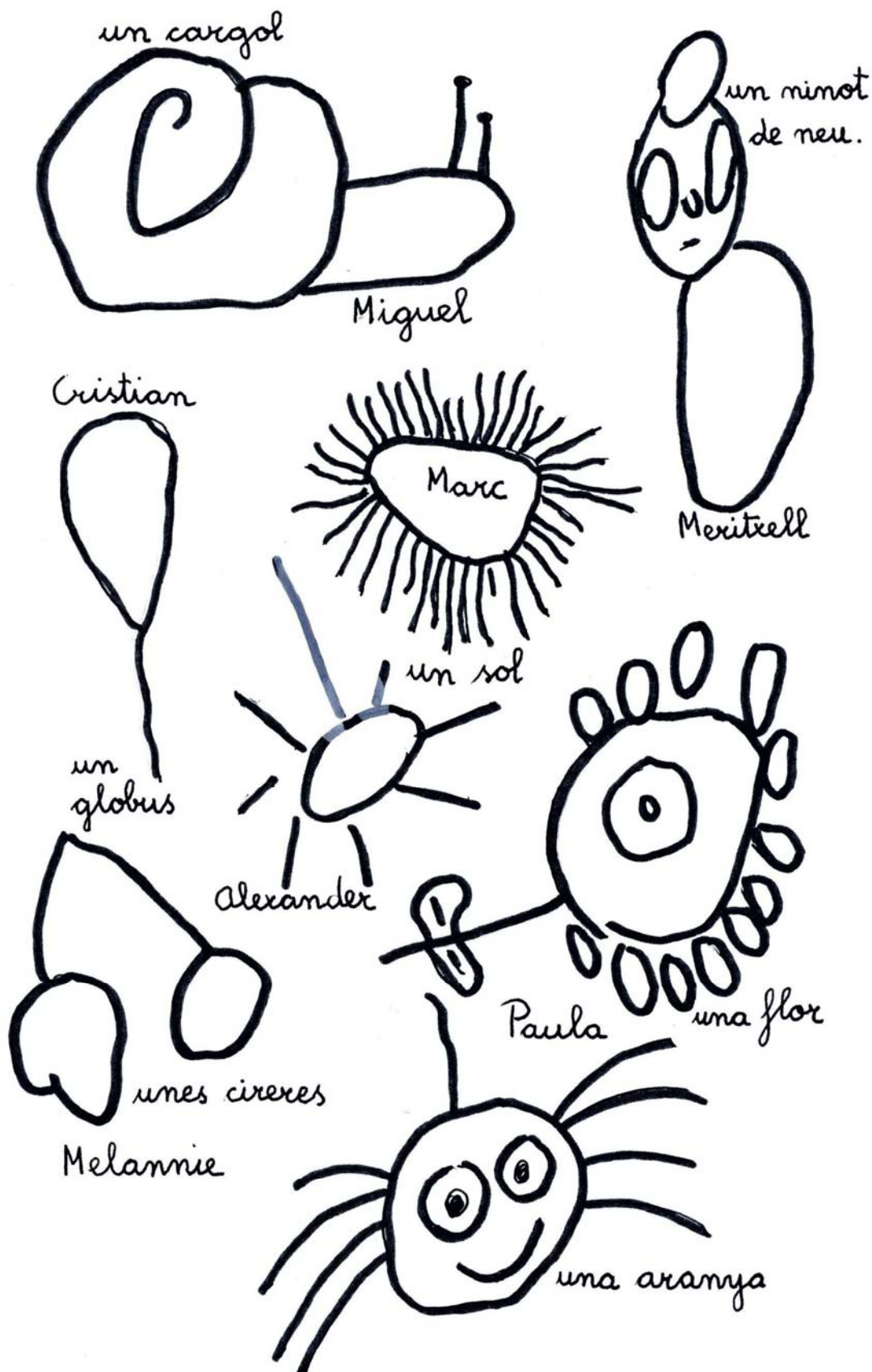
un rellotge

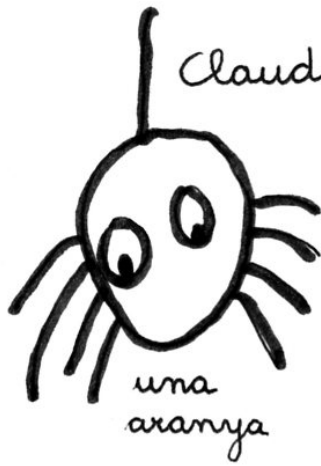

un nen

Us convidem a tots, pares i mares, nens i nenes a trobar altres formes amb els Cercles. ANIMEU-VOS!!!

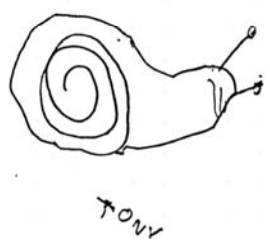
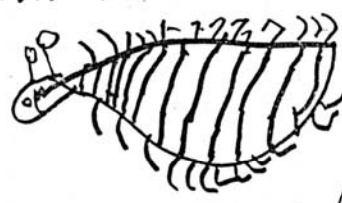
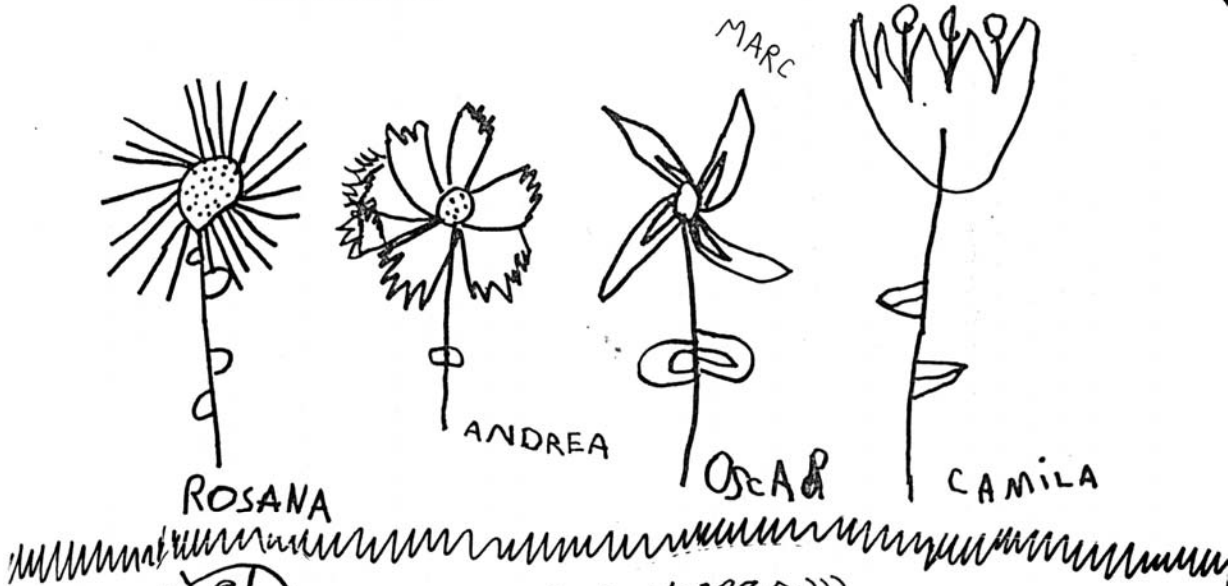

Us convidem a tots, pares i mares, nens i nenes a trobar altres formes amb els Cercles. ANIMEU-VOS!!!

JA VE LA PRIMAVERA

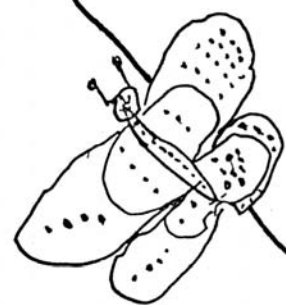
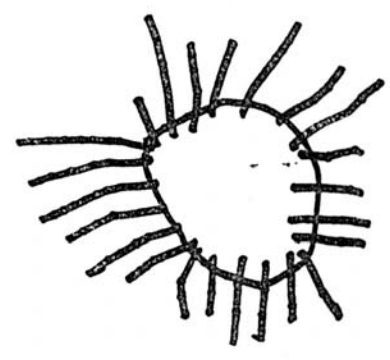
Ja ve la primavera
 rossinyolets canteu,
 les flors estan obertes
 veniu i oloreu, correu:
 una rosa mig desclosa,
 un clavell que n'és de bell,
 la violeta petita,
 la tulipa cap de pipa,
 veniu i oloreu!

HOUR

WILLI

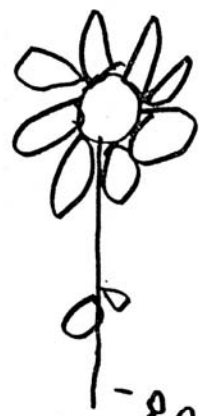
ANA

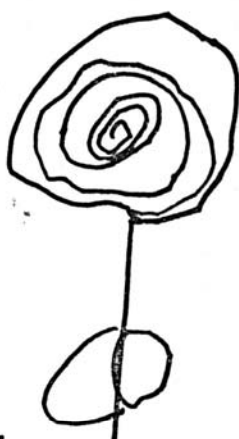
ISMAEL

GERAARD

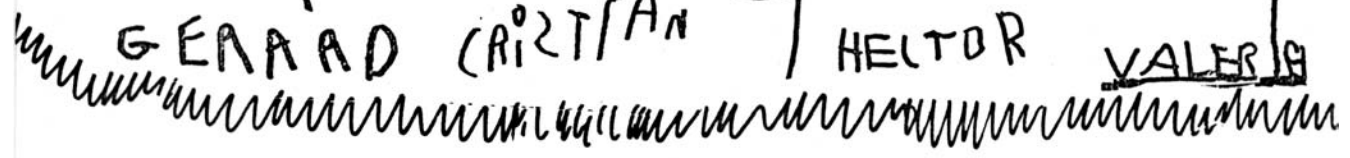
CRISTIAN

HECTOR

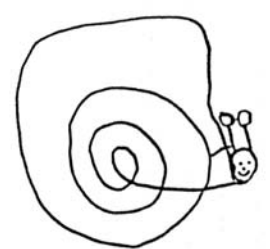
VALERIA

JAVIERA

BRANPO

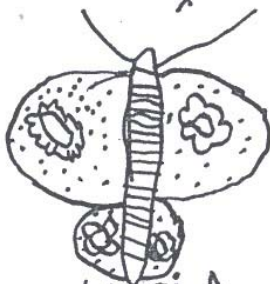
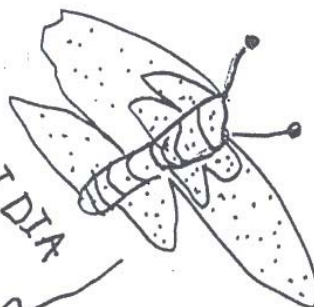

ANGELS

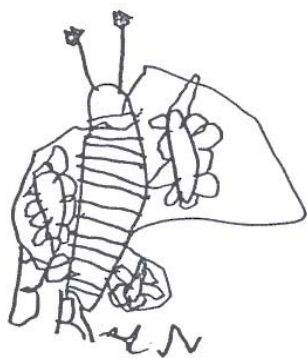
HECTOR

LIDIA

LUCIA

LA PRIMAVERA

Al jardí jo m'entraré
i floretes colliré.

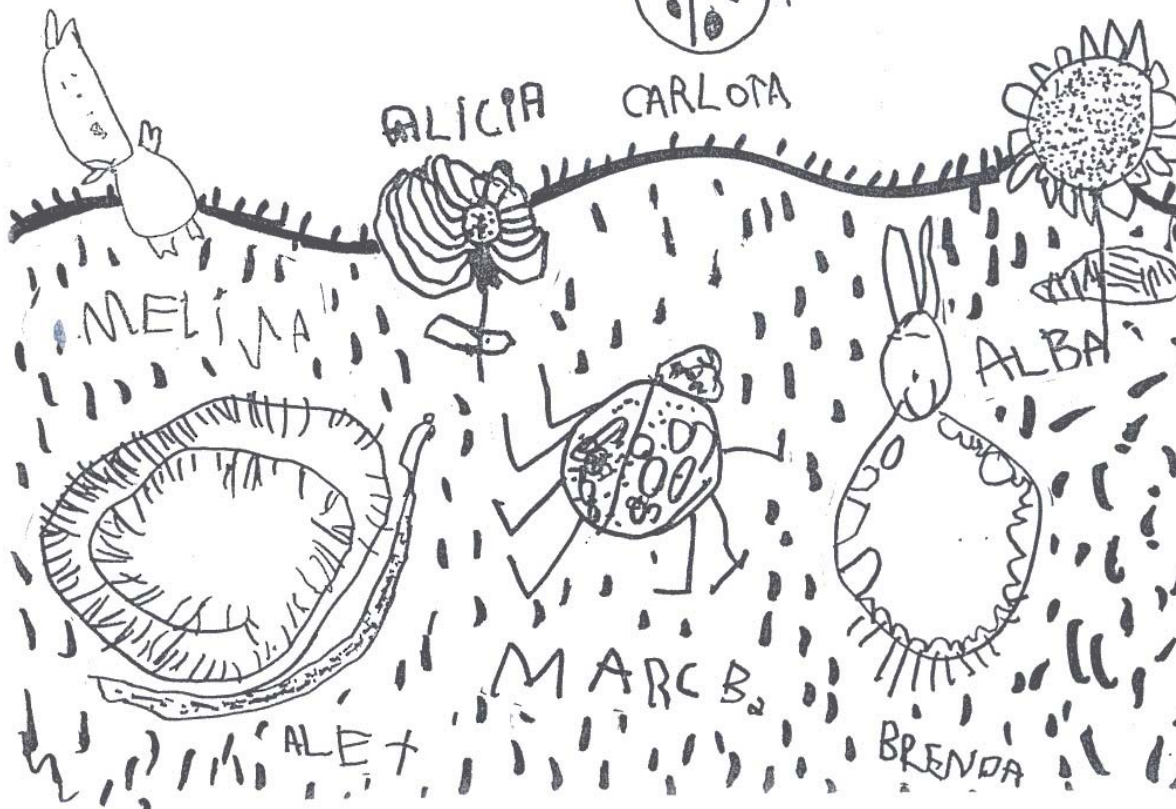
Si vols veure ocells volar,
vés pel maig a la muntanya
si vols veure ocells volar,
vés pel maig al colomar.

Allí canta el rossinyol
la quatlla i la cadenera.
També hi canta la puput
en el temps de primavera.

Josep Amades
(Cançó popular catalana)

ALICIA

CARLOTA

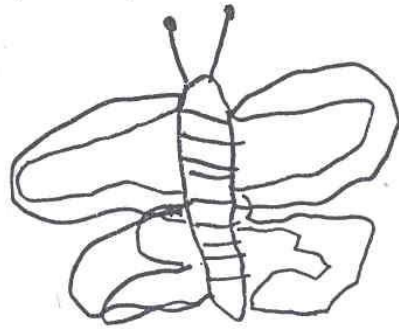
MELIJA

ALBA

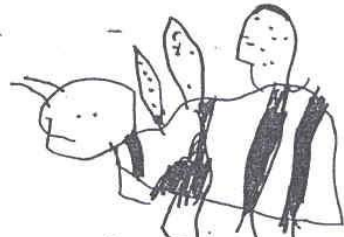
MARCB

BRENDA

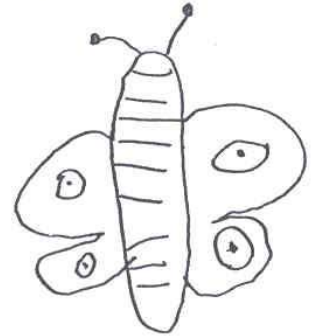
ALEX

HANNAN

ALBERT

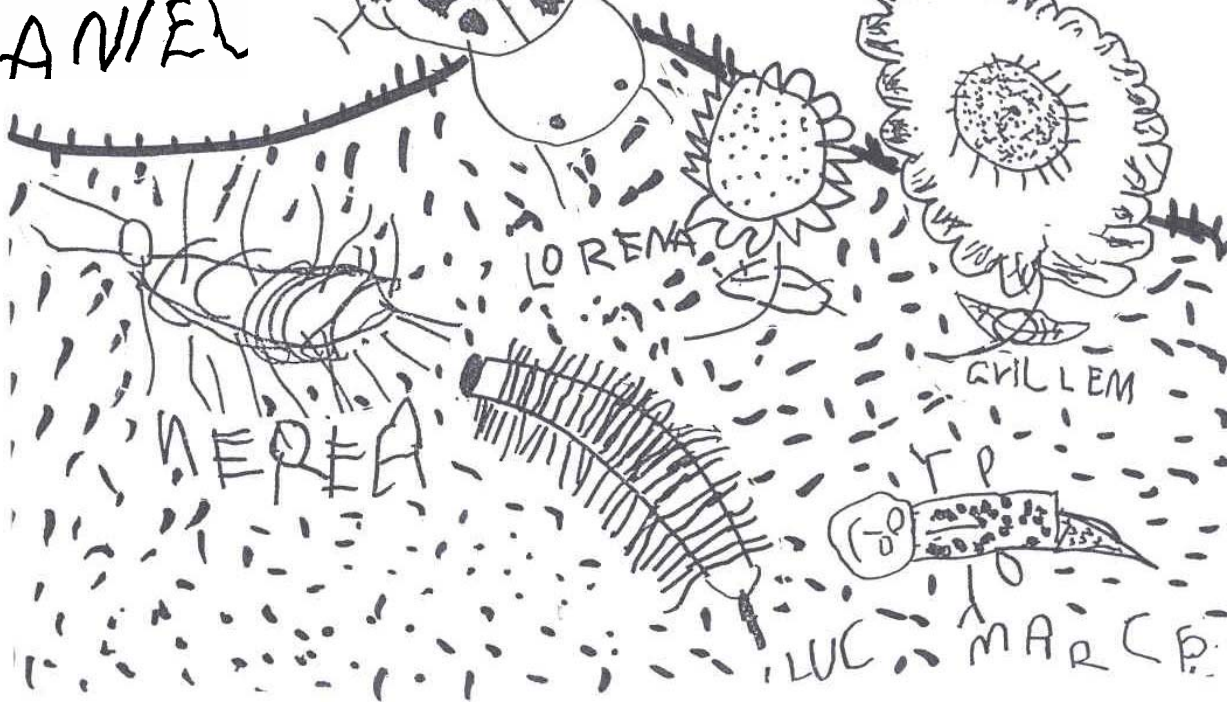
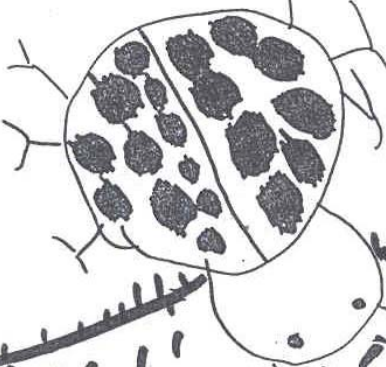

SERGIO

DANIEL

CARLA

LORENA

GUILLEM

NEREA

LUC MARCE

El purma marro

agafa un

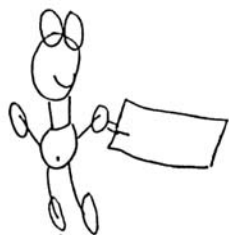
Veis un peix medant
de mig del mar

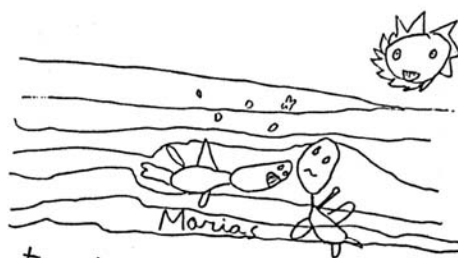
Elis

La granota

escriu una nota

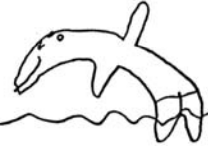

Adrian

te tauró mossega
la panxa de la balena

El doli Martí
es un saltori

Maria Anton

L'elefant està jugant
i porta un quant.

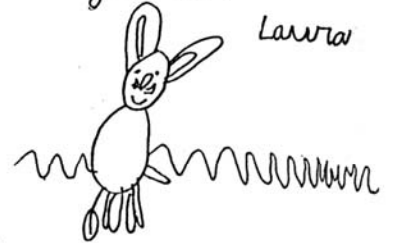

Marta

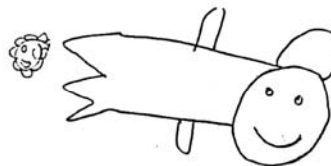
La sardina

Tina

porta una carretina

Laura

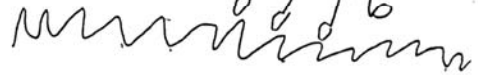

Andri

El poni petitet
menja un pastisset.

El tigre de la selva
cosa una zelera

Candela

La rata de la clareguera
agafa una manguera

El presumit gat
compra al mercat.

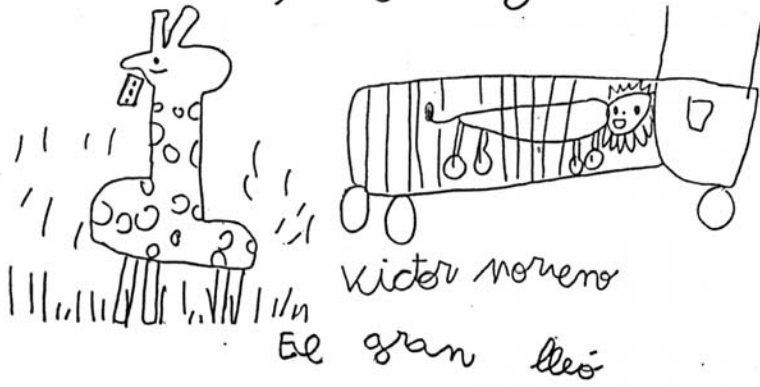
ELENA

Mònica Farré

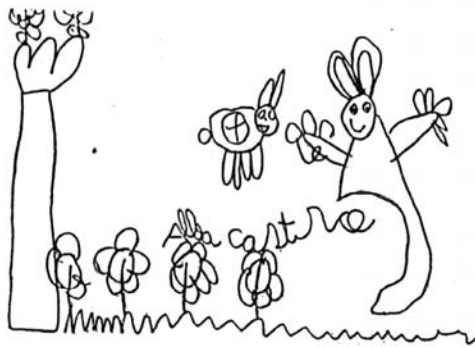
Carlos la girafa alta
 hora es llouta

Victor neneno
 El gran lleó

esta a dins del camió

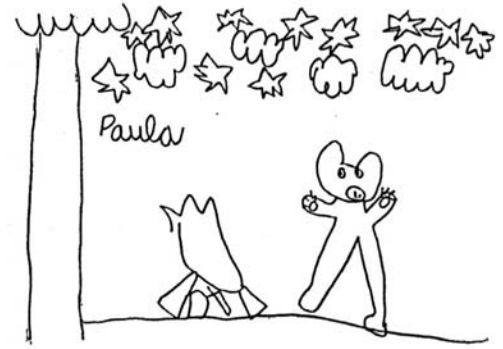
EM el camí de la
 espera a l'ós.

DAVID

una abella volant
 entra a un restaurant

L'ós del bosc
 al terra fa boc

Grande Anau

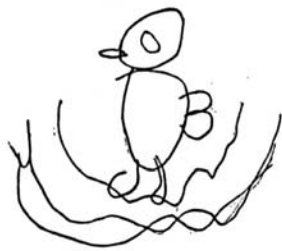

El pollet en el riu
 la riu-riu

El guepard enfadat que

Reis tenen un canell
 es molt vell. Corba

de la xelva la marxat

anelis

Noelia

un celopommar
 espera en un terrat

El dinosaure gris
 va al pis.

La Sonia té una bata
tacada de nata

El Salvador és un noi
i de gran serà un heroi

El Sergi té un peixet
i el fica dins d'un coet

L'Alex té un patinet
i va molt rapidet

L'Elliot porta una carreta
on guarda la seva feineta

La Carme té un vestit
i el porta molt polit

L'Alex té un dofí
que meda molt tranquil

El Carl és molt graciós,
com un oís

L'Adrià té un color
i ha pintat un peltó

La Maria va al riu
i s'hi treua un plex veiu.

El David té unella
i li fa un petó

L'Àfrica té dues trenes
com totes les nenes

La Fanyona té una polsera
i li agrada ser la primera

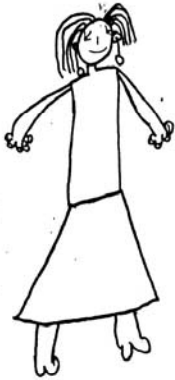
L'Emma porta una
el se la fa amb una gometa

L'Irenon porta un jersei
de color vermell.

El Marc té una barqueta
i veu per l'aigua meta

L'Anhosa porta arracades
igual que les fades

La Doyana és una nina
i porta una diadema

La Irene té un pollet
i li fica un llacet.

La Yoiza és molt bonica
i porta una "canica".

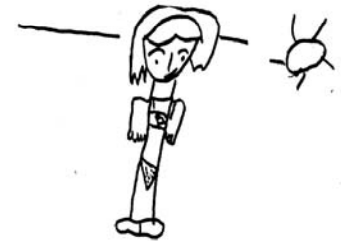

El Nil té una poma
que és ben rodona

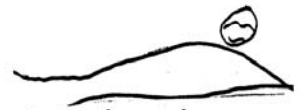
El Luis veu amb la baileta
i troba una gateta

La Gemma salta, salta
perquè és molt alta

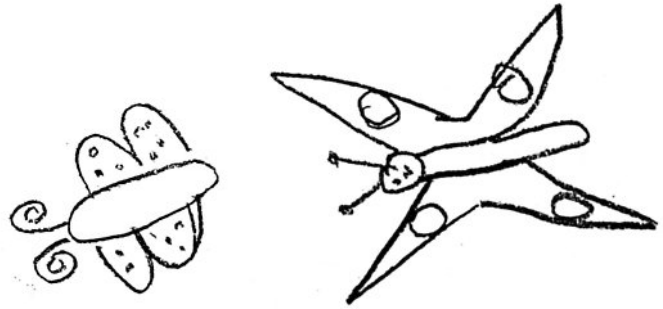
Al mar hi ha la Marina
i s'hi troba una petxina

ENDEVINALLES

1rA

Sóc un animal
molt negre i pelut
m'agraden els plàtans
i sóc molt forçut. (1)

Espanto la gent
i llenço foc,
endervina qui sóc! (2)

Camino a poc a poc
i visc ben amagat
però quan plou una mica
surto content del forat. (3)

Menjo pastanagues
i sóc bufonet,
tinc orelles llargues
i el pèl ben blanquet. (4)

S'assembla a un ocell,
però és més bufona
quan obre les ales
per volar una estona. (5)

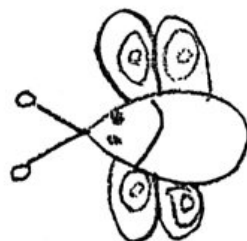
Viu en el desert
i amb les seves punxes
fa mal al julivert. (6)

Té els dos ulls morats,
menja rates quan vol
i s'assembla a l'esquirol. (7)

Tinc moltes taques negres,
m'assemblo al lleó,
corro i corro sense parar
i si veig una gasela
em ve gana de menjar. (8)

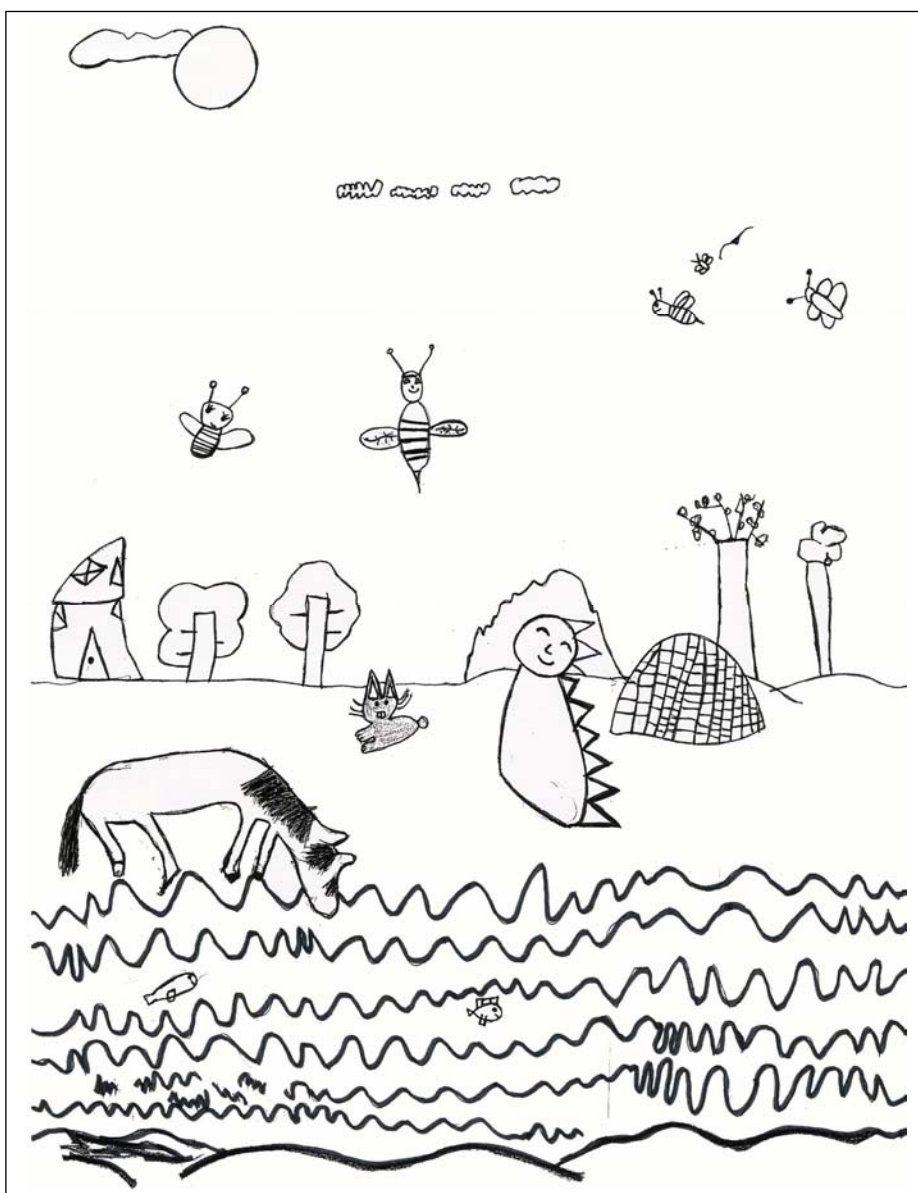
Com has vist, els animals estan desordenats amb la seva endevinalla.
Prova d'enderivinar-les i escriu a dins del parèntesi el número que li
correspon.

- Conillet ()
- Drac ()
- Cactus ()
- Goril·la ()
- Papallona ()
- Guepard ()
- Caragol ()
- Mapache/ ()
- Ós rentador ()

EL MONSTRE I ELS ANIMALS

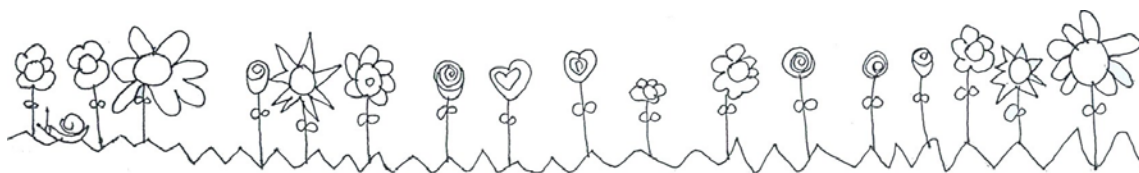
1rB

En un país molt llunyà hi havia una muntanya molt alta on vivien els animals molt feliços. Una matinada, en Llampec, el cavall més ràpid, estava bevent al riu quan al reflex de l'aigua va veure un monstre que cremava el bosc.

En Llampec va sortir corrent i va avisar al conill perquè fes una xarxa per atrapar el monstre i després va avisar a les abelles per fer una poció màgica de mel i cireres per posar-la al costat de la xarxa. I el monstre ho va veure i s'ho va menjar i la xarxa li va caure a sobre. Al cap d'uns minuts la poció màgica li va fer efecte i el monstre es va tornar bo i va ajudar als animals a agafar aigua al riu per apagar el foc que tenia el bosc.

Vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

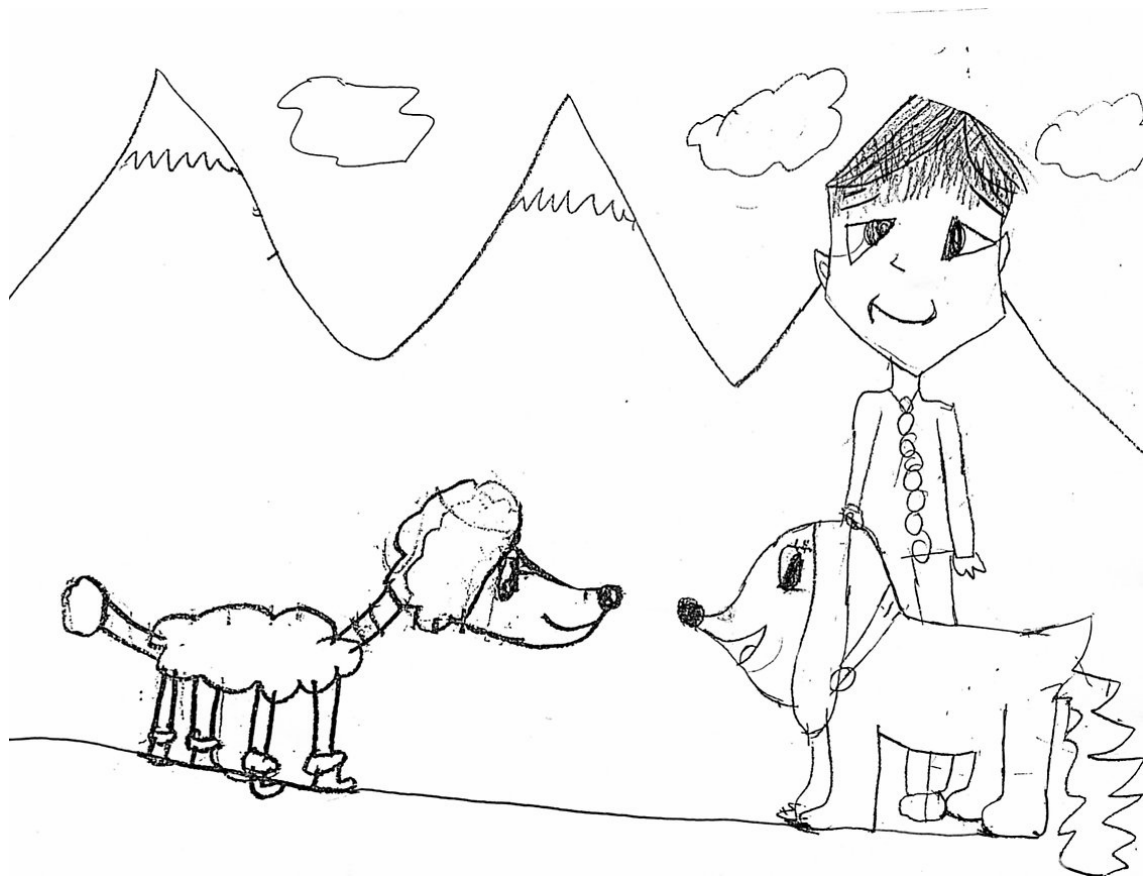
Hi havia una vegada un gos que es deia Taquetes. Vivia en un poble molt petit amb el seu amo.

Un dia va anar a passejar tot sol per la muntanya i es va trobar una gosseta blanca com la neu, amb els ulls blaus que portava un collaret de perles i li va dir:

- Hola, em dic Taquetes. I tu?
- Jo Nika.

Van continuar passejant tots dos junts i es van trobar una pilota que era molt tova i de colors. Van començar a jugar però li van donar un cop tan fort que la pilota va marxar rodolant fins anar a parar al mig d'un llac. Tots dos van anar nedant fins trobar-la i van continuar jugant fins tard. S'havia fet de nit i tot era fosc, no sabien el camí de tornada. Estaven perduts.

L'amo va sortir a buscar en Taquetes i després de molta estona el va trobar. Tots tres estaven contents. Van anar cap a casa i van convidar a sopar a la Nika. Després la van acompanyar a casa seva.

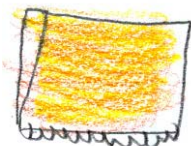
I des d'aquell dia sempre juguen junts i són molt amics.

*Vet aquí un gos,
Vet aquí un gat.
Que aquest conte
S'ha acabat.*

ENTRETENIMENTS

2nB

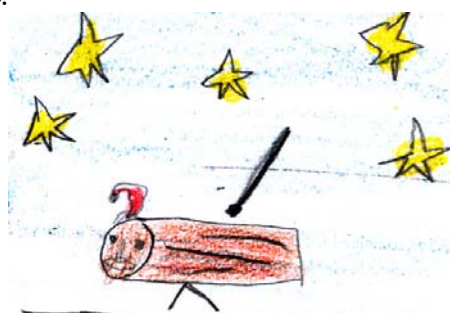
Per a fer-vos ballar el cap, els nens i les nenes de 2nB us hem preparat un grapat d'enderivalles i un parell de sopes de lletres. Us convidem a que passeu una bona estona!

El peguen i no li fan mal
caga i no fa pudor.
Quan arriba Nadal
rep molts cops de bastó.

Té dos peus i té bec
viu en un país que hi fa molt fred.
té una taca a la panxa
del color de la neu i la llet.

Té taques negres i el coll molt llarg
menja fulles i no menja carn.

Què és?

Té bastó i té color
té teulada i si l'agafes
no estas moll.

Què és?

Té fulles i no és un arbre
es pot llegir i no és un llibre
és rectangular i s'hi pot escriure.

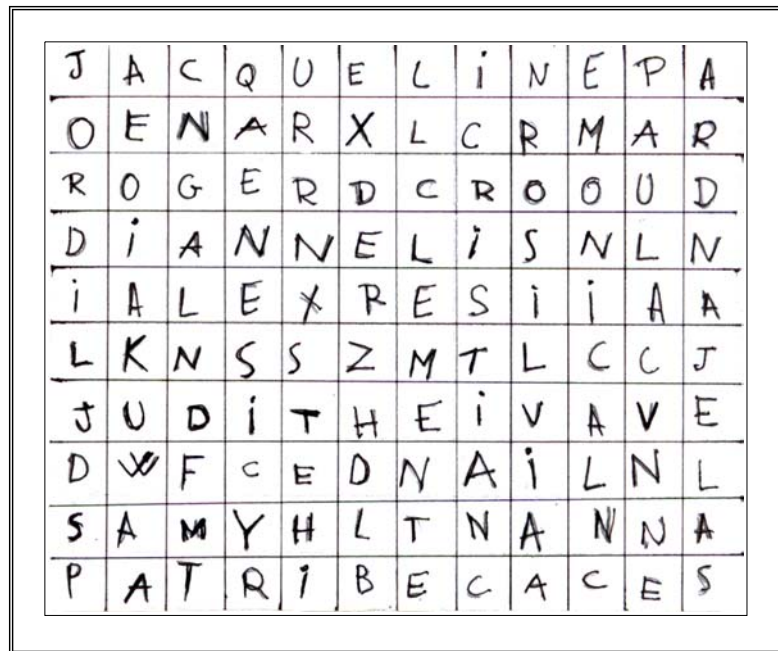
No és una princesa
ni és un drac
però Sant Jordi la va trobar
en una taca de sang.

Tenen punxes i no és un eriçó
n'hi ha de gran i de petites
brillen i no fan soroll
totes són per a mi, boniques.

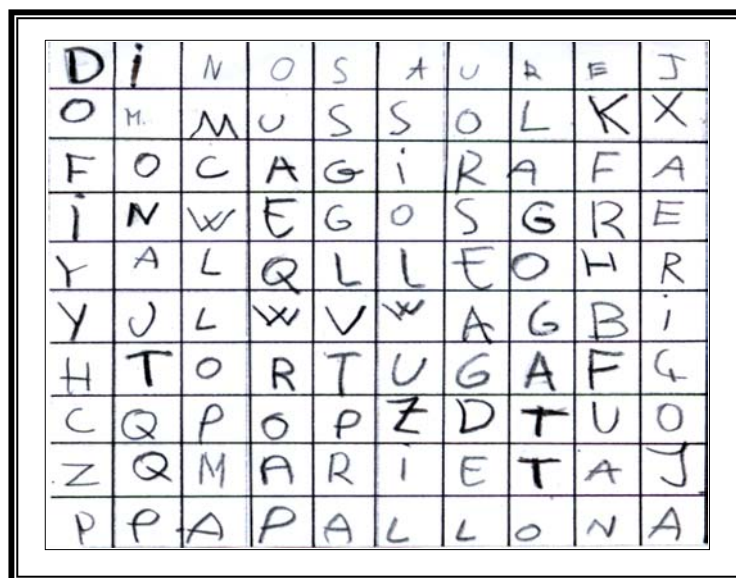

- ◆ Troba en aquesta sopa de lletres el nom de tots els nens i les nenes de la classe de 2on B. També està amagat el nom de la mestra.

SOLUCIONARI: Patri, Diannelis, Samy, Judith, Àlex, Daniel, Anna, Roger, Jacqueline, Jordi, Mar, Silvia, Paula, Cristian, Alejandra, Clemente, Mònica.

- ◆ Busca i descobreix el nom de catorze animals de totes les espècies que et puguis imaginar. Sort!

SOLUCIONARI: papallona, marieta, tortuga, lleó, mona, dinosaure, mussol, girafa, eriçó, llop, dofí, foca, gos, pop.

Hi havia una vegada un príncep que es deia Tamino, que vivia a Egipte i li agradava molt sortir de cacera.

En un bosc proper hi vivia un drac molt dolent que espantava la gent. La gent sempre li demanava al príncep que l'anés a caçar, però ell no tenia gaire experiència de caçador de dracs i li feia molta angunia. Li demanaven tan sovint que un dia es va decidir a anar a caçar-lo.

Quan el príncep s'endinsa al bosc i veu al drac, queda espantat de tanta por i cau a terra desmaiàt. El drac venia enfurismat traient foc pels queixals. Aleshores apareixen les Fades de la Nit i amb els seus poders màgics fulminen el drac.

En el bosc també es trobava un ocellaire que es deia Papageno i ho va veure tot des del seu amagatall.

Quan el príncep es desperta observa que el drac és mort i es posa molt content però a la vegada es troba molt sorprès. L'ocellaire li diu al príncep que ell ha matat el drac.

Les "Fades de la Nit" al sentir la mentida, fent ús dels seus poders màgics li posen un cadenat a la boca de l'ocellaire perquè no digués més mentides. Després les fades expliquen al príncep que elles han estat les que han matat el drac, perquè volen ajudar la princesa Pamina, que la té segrestada un bruixot molt dolent, i necessiten de l'ajuda del príncep pel seu rescat. Com que el príncep és un poruc no vol saber res. Les fades li mostren un retrat de la princesa, i el príncep queda captivat de la seva bellesa però la por el guanya. Les Fades de la Nit convencen al príncep donant-li una "Flauta Màgica" i li diuen que quan es trobi en perill la faci sonar i rebrà ajuda. Per acabar de donar-li una empenta, es presenta plena de màgia la Reina de la Nit i mostra molt interès en recuperar la princesa. Pensa que l'ocellaire és un ajudant del príncep i li treu el cadenat, i li dona unes campanetes màgiques perquè la piqui en qualsevol perill.

Tant el príncep com l'ocellaire no els queda més remei que acceptar l'ordre. La Reina de la Nit plena de poders màgics, desapareix envoltada per les fades.

El príncep i l'ocellaire no saben que fer i es troben perduts i desorientats en mig del bosc. I de sobte senten unes passes i observen

unes branques que es mouen, pensen que és un altre monstre, i es posen molt nerviosos però quina sorpresa... són uns follets disposats a ajudar-los i els orienten per sortir del bosc. L'adverteixen que han de ser molt prudents, les coses no són el que semblen; li expliquen que no s'han refiar de la Reina de la Nit i les Fades.

Quan ja estan tips de donar voltes, i a més molt cansats es troben amb un castell amb moltes portes, el príncep i l'ocellaire decideixen separar-se per poder entrar al castell. L'ocellaire es troba amb els vigilants i aleshores fa picar les campanetes màgiques i els vigilants es posen a ballar com bojos, moment que aprofita el príncep per ficar-se al castell però es troba amb Monostatot vigilant de la princesa.

El príncep de sobte es recorda de la "Flauta Màgica" i la fa sonar. De cop i volta apareix l'ocellaire i a l'hora tots dos lluiten amb el vigilant, i el príncep se n'adona que ja no és un poruc perquè han guanyat i la princesa ha estat alliberada. La princesa agraïda de la valentia del príncep li dona un petó, i li explica que el bruixot no era tal, sinó que s'havia vestit de bruixot per passar desapercebut i era en Sarastro el seu veritable protector.

La Reina de la Nit i les seves fades que són malvades finalment són derrotades.

Aquest conte està inspirat en la història de la bonica òpera de Mozart: la "Flauta Màgica" que va ser la darrera òpera que va escriure aquest genial compositor i la van estrenar poc abans de la seva mort.

MOZART, EL GENI DE LA MÚSICA

3rB

Aquest any celebrem el 250 aniversari del naixement de Mozart, i amb aquestes línies ens agradaria recordar alguna cosa de la seva vida.

Va néixer a Salzburg al 1756. Mentre va ser petit, viatjava per Europa oferint concerts i sempre anava acompanyat pel seu pare, que també era músic, i per la seva germana Anna Maria (Nannerl).

Els seu nom era Wolfgang Amadeus Mozart, però familiarment li deien Wolfgang.

Va ser un nen prodigi perquè tocava molts instruments (piano, violí, clavecí, etc.), i deixava bocabadats als músics de l'època. Li agradaven també les matemàtiques i dominava a la perfecció l'anglès, italià i francès.

El seu pensament sempre estava amb la música fins i tot al jugar, ja que ho feia cantant.

Els primers èxits els va tenir com a intèrpret i als catorze anys es va interessar per escriure les seves pròpies obres.

Com anècdota, s'explica que sempre portava un quadernet a la butxaca i així quan li venia la inspiració ho escrivia ràpidament.

També deien que tenia un gran sentit de l'humor i que feia broma tot sovint del seu nas que era extraordinàriament gran.

Com que en aquell temps no hi havia fotocopiadores tot es feia a mà, i un dels oficis importants era el de copista. Un d'aquests copistes va ser el

senyor Weber amb el que va agafar molta amistat. Més tard es va casar amb una de les seves filles.

Les darreres obres que escriu són: "La flauta màgica" i "Rèquiem", encara que aquesta no va poder acabar-la i ho va fer el seu deixeble F.X. Süsmayr. Les va escriure poc abans de la seva mort al 1791. "La flauta màgica" es va estrenar al 30 de setembre del mateix any.

Mozart va morir a Viena el 1791 amb 35 anys; i amb tant poc temps de vida, va donar mostres d'un extraordinari talent i d'una gran precocitat musical, també va destacar en totes les formes de composició.

Oh, Mozart!
quan sento
la teva música sonar,
el meu cor
comença a bategar.

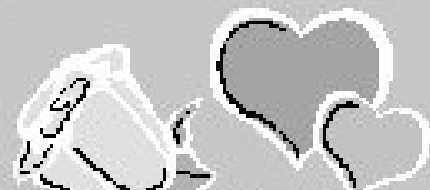
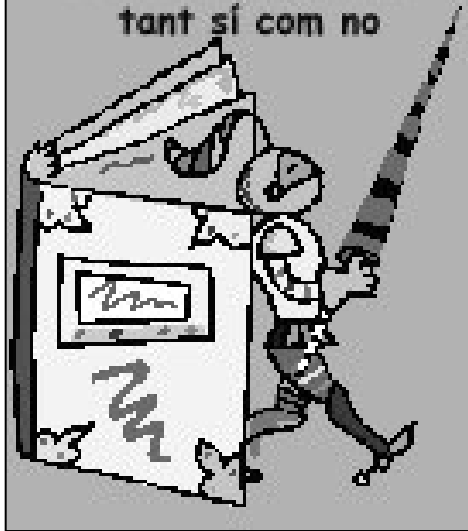
Oh, Mozart!
Quan sento
la teva música tocar,
el meu cos
es comença a relaxar.

Els anuncis són imatges acompanyades de text. Consten d'una imatge i una frase publicitària, l'eslògan. Aquí tens uns exemples.

Per Sant Jordi compreu
llibres que us faran
volar la imaginació
tant sí com no

A Sant Jordi, molts
llibres tindràs
i amb les roses
enamoraràs

Vine de vacances
a la platja ferotge
et regalarem un bon rellotge

Sant Jordi ja ha arribat,
un llibre ja has comprat,
o una rosa has regalat?

Anar al bosc és molt sa,
per bon aire respirar.

Si vols, amb aquestes
ulleres de sol,
no et sentiràs mai sol.

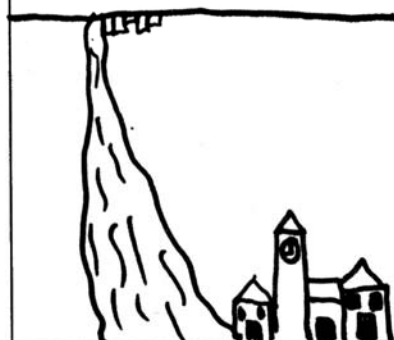

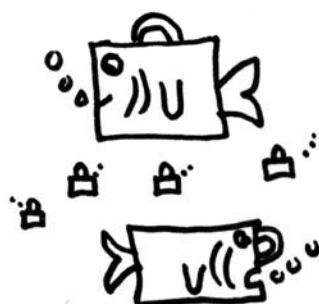

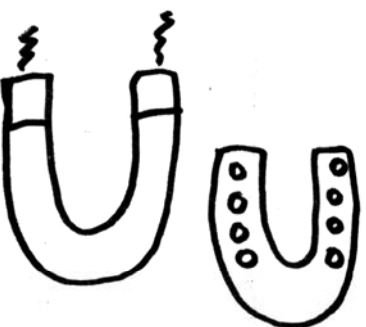
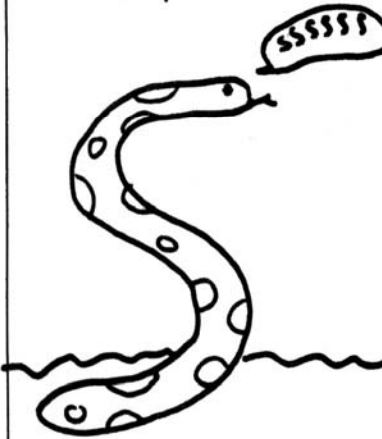

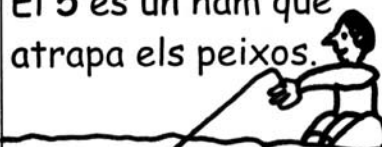

GREGUERÍAS

4tB

L'escriptor **Ramón Gómez de la Serna** va escriure el llibre *Greguerías*. Les gregueries són frases que expliquen coses de la vida quotidiana basant-se en el joc de paraules, la metàfora i la capacitat de fer broma de les coses i de riure.

L'alumnat de Quart B ha treballat aquestes composicions literàries i aquí us presenten algunes de les gregueries que han inventat.

<p>La U és el gronxador de les lletres.</p> 	<p>La O és la roda de l'abecedari.</p> 	<p>La papallona és el ventall de la natura.</p>
<p>Els núvols són els vestits del Sol.</p> 	<p>Les estrelles són taques lluminoses d'un pintor molt destre.</p> 	<p>La A és el cim d'una muntanya.</p> <p>La A és una antena parabòlica.</p>
<p>La X són les tisores de l'abecedari.</p> <p>La J sembla un bastó al revés.</p> 	<p>La T és un martell elèctric.</p> <p>La T és un llamp que baixa del cel.</p> 	<p>El llapis és un pinzell sense pèls.</p>

<p>Un riu és aigua que viatja.</p> 	<p>La G és un sis sense acabar.</p> <p>La F és una aixeta sense aigua.</p> 	<p>Els peixos són l'equipatge de l'aigua.</p>
<p>La palmera és el plomall que treu la contaminació del cel.</p> 	<p>La B és una senyora embarassada. (Serà un nen?)</p> 	<p>La U és com un imant que té forma de ferradura de cavall.</p>
<p>La S és una serp curiosa que s'aixeca.</p> 	<p>La Q és un senyor que no deixa de fumar i fumar.</p> 	<p>El 5 és un ham que atrapa els peixos.</p> <p>Un ànec és el 2 que camina per la terra.</p>

¿Os habéis preguntado alguna vez por qué la rata y el gato se llevan tan mal? ¿Queréis saberlo? ¿Sí? Escuchad.

Todo comenzó, cuando una diosa invitó a 13 animales: la rata, el buey, el tigre, el conejo, el dragón, la serpiente, el caballo, la cabra, el mono, el gallo, el perro, el cerdo y el gato.

¡Todos estaban más contentos...! sobre todo el gato, porque, decían que quien llegara el primero a la fiesta, sería el invitado de honor y como él corría mucho...

La rata ya sabía que el gato llegaría el primero, así que tramó algo. Empezó a pensar y a pensar y por fin...

-¡Sí! ¡Eureka!

Se le ocurrió una idea terrible. Fue a buscar al gato y cuando le encontró le dijo con voz maliciosa:

- ¡Sr. Gato! ¡Sr. Gato! ¿Se ha enterado ya?

El gato, que no sabía de qué se trataba, negó con la cabeza.

La rata continuó hablando:

- Vaya... ¡Así qué no lo sabe! Bueno. Se lo tendré que explicar: El caso es que... pues que... El día de la fiesta... ¡Lo han cambiado para mañana! Sí, eso.. Lo han cambiado.

El gato confiado le creyó.

Cuando llegó la hora de la fiesta, la rata, que había estado hablando con el buey, aprovechó que estaban todos organizando la salida y como era la más pequeñita del grupo, en un descuido se subió con mucha agilidad a la cola del gran animal. Cuando faltaban unos pocos pasos para llegar a la meta, la rata cogió impulso y saltó por encima del buey, logrando así ser la primera en llegar.

Mientras, el gato impaciente, esperaba el día de la fiesta.
¡Y al fin llegó! Pero la impaciencia le impidió descansar debidamente y se quedó dormido unas horas antes de que empezara la carrera. De pronto se despertó sobresaltado y echó a correr hacia el lugar indicado. Y... ¡plash! Se iba topando con los que volvían de ella:

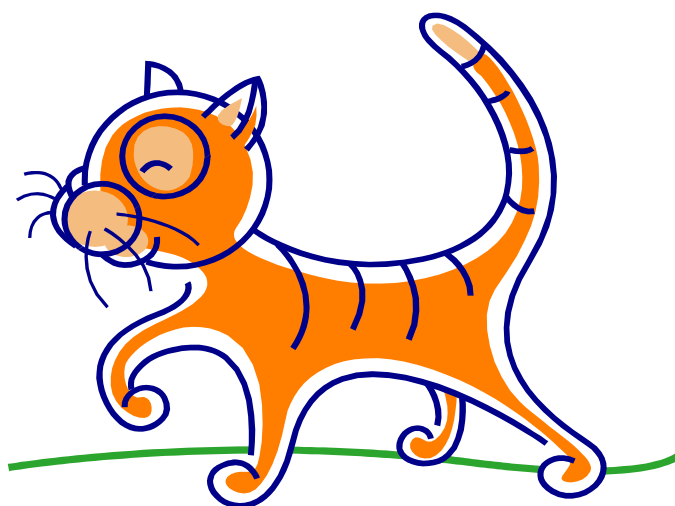
- ¡¿Qué hacéis?! ¿No tendríais que ir en dirección contraria?
- ¿La fiesta? ¡Si fue ayer!. Contestó sorprendido el dragón.

El gato se quedó atónito, callado e inmóvil, hasta que por fin consiguió balbucear:

- Ma- mal- imaldita rata!

Y salió corriendo en busca de ella para ajustarle las cuentas.
Y fue desde aquel día, que la rata y el gato no se pueden ni ver.

Así, que cuando veáis un gato y una rata peleándose no os acerquéis porque podríais resultar heridos.

EL TIBURÓN VEGETARIANO

5èB

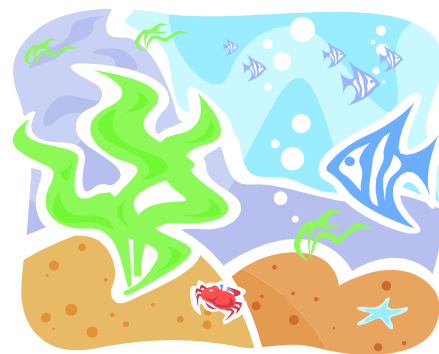
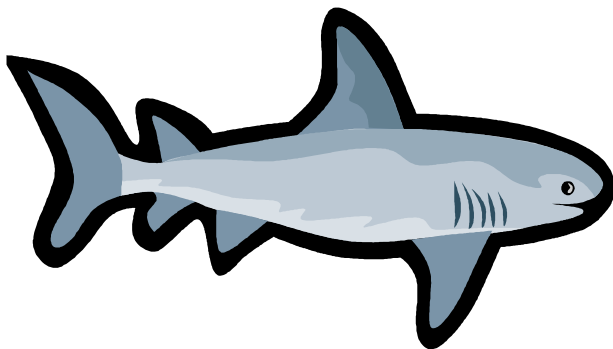
Érase una vez en el profundo mar, un tiburón vegetariano llamado Nermal. Un día decidió dejar de serlo y se lo comunicó a sus padres. Pasaba por allí un banco de peces que escuchó la conversación. Ahí entonces nadie tuvo miedo de él porque era vegetariano, pero desde que se extendió la noticia de su nuevo régimen alimenticio todos los habitantes del mar huían de su lado, incluso su mejor amigo Leo.

Una mañana cuando Nermal iba nadando en busca de comida vio un pececillo despistado y pensó:

- "sería un buen momento para comprobar si de verdad he dejado de ser vegetariano"

Se acercó sin hacer ruido y cuando se lo iba a comer...PLAF...!iNo pudo!

Nermal se alejó nadando y no se supo nada más de él. Al cabo de cinco años apareció casado con su mujer y sus dos hijitos. Y vivieron felices y comieron raíces.

LA ZEBRA SENSE RATLLES

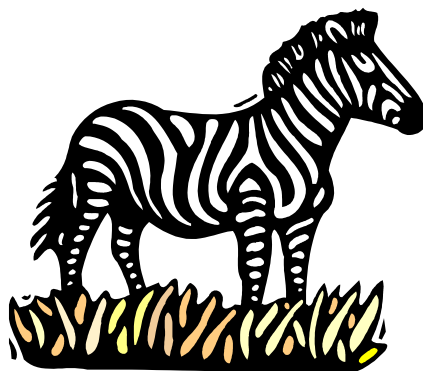
5èB

Hi havia una zebra petita que tenia al voltant de dos i tres mesos i a la que no acabaven de sortir-li les ratlles. A la seva mare això no li preocupava gens, ja que ella havia viscut la mateixa situació quan tenia l'edat de la seva filla. En canvi, la zebra sense ratlles es veia molt amoïnada pel fet que els seus amics no volien jugar amb ella per ser diferent. Se sentia marginada.

Passava el temps i a la zebra no li acabaven de sortir les ratlles. Degut a la seva preocupació, van decidir anar al metge i li va dir que això era normal, que tenia una explicació: la zebra tenia son degut a que quasi bé no dormia i, si no dormia, el seu cos no es desenvolupava. Aquest era el motiu per el qual no li sortien les ratlles.

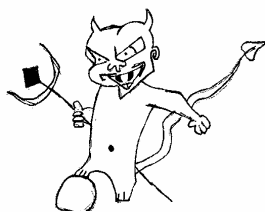
La nostra amiga, molt esforçada per sentir-se integrada, va dormir durant una setmana i al cap de deu dies d'haver anat al metge, ja li van sortir les ratlles.

A partir d'aquest moment totes les altres zebres van començar a jugar amb ella i, a més a més, van aprendre una lliçó: "No es deu tractar malament a aquells que són diferents".

EL DIMONI SENSE FEINA

6èA

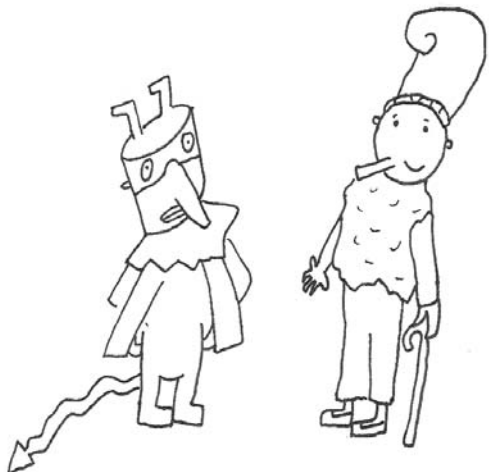
Hi havia una vegada un dimoni que era un titella i treballava al teatre del Liceu. Aquest teatre estava situat al Nord de Catalunya perquè els habitants d'aquella zona van demanar a la Generalitat que els construís un teatre, ja que la vida a la muntanya era molt avorrida. El nostre protagonista era un dimoni normal i, com tots els altres, tenia dues banyes, una cua llarga i portava un trident a la mà.

Un dia el dimoni es va quedar sense feina perquè es va equivocar amb el guió de l'obra de teatre més important de l'any: "Els Pastorets"

Desesperat, va començar a buscar un altre treball als anuncis dels diaris, a Internet... i per fi va trobar una feina d'escombriaire. La va acceptar, però no li va durar gaire temps perquè era una feina molt cansada, dur i desagradable i, a més, acabava el dia fent una pudor de mil dimonis.

Va buscar feina novament, però com que no en va trobar cap i tenia por de no tenir diners ni per pipes, va decidir emigrar cap a la costa. Li havien dit que a la costa es trobava feina fàcilment.

La feina que li van oferir era treballar de pescador en un vaixell no gaire gran. Va acceptar. Va agafar les xarxes i els estris per a la pesca i es va embarcar mar endins. Però, ai!, al cap de poca estona, el dimoni que mai havia estat a la mar, es sentia tan malament i tan marejat que ja volia saltar del vaixell. El pobre tenia la cara tan blanca i espantada que va ser la riota de tots els altres pescadors que anaven amb ell. Quin desastre! el primer dia de feina acabava de comprovar que es marejava i li feia por navegar!

Va intentar trobar alguna altra manera de guanyar-se la vida, però no va trobar res. I novament va emigrar, aquest cop cap a les terres del centre.

Un cop va arribar-hi, un pagès el va contractar per a que l'ajudés a conrear les terres. I el dimoni va acceptar. Va aguantar un mes treballant des que sortia el sol fins que es ponía; però acabava rebotat i amb l'esquena feta pols. Així és que quan va cobrar se'n va anar content perquè ara podria comprar provisions i llaminadures per passar l'hivern sense haver de treballar. I va continuar el seu camí

decidit a trobar la feina ideal.

Va arribar a un poble petit, amb poques cases, que li va semblar un pessebre; li agradava. Allà va preguntar si podria trobar feina i un senyor li va dir que potser trobaria feina de pastor; però també el va advertir que sovint rondava un llop per on pasturaven les ovelles. I el dimoni va decidir buscar una altra feina perquè aquella era massa perillosa.

Cansat i decebut, el dimoni va pensar tornar al teatre d'on l'havien despatxat de bon començament. Quan hi va arribar va veure que un altre dimoni l'havia substituït en el paper que ell sempre havia fet.

Va començar a rumiar què es podria empescar per fer fora aquell dimoni i, a la sortida del teatre, el va esperar i el va convidar a casa seva. Quan hi van ser, el va lligar ben fort a una cadira, li va prendre la roba i se la va posar ell. L'endemà, el nostre dimoni va assistir al teatre fent-se passar per l'altre i ningú se'n va adonar. Després de la representació va tornar ràpidament a casa, va agafar una maleta, va ficar-hi l'altre titella i el va enviar per correu cap a Amèrica perquè no tornés mai més.

A partir d'aquell dia, el dimoni va actuar a totes les representacions del Liceu i va acabar sent una estrella mundial del teatre.

Al mateix temps, a Amèrica, una família rebia per correu una maleta amb un titella dintre. La nena petita d'aquella casa va tenir un nou amigueta amb qui jugar a partir de llavors.

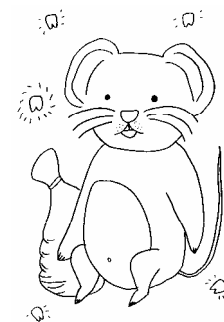

Había una vez un ratón todo él pequeñito y delgadito que tenía una larguísima cola. Tito, que así se llamaba nuestro pequeño roedor, era tataranieta de aquel "Ratón Pérez" que se dedicaba a recorrer las casas de todos los niños del mundo a los que se les había caído un diente y, por alguna maravillosa magia, se lo cambiaba por dinerito o por algún regalito.

Siguiendo la tradición familiar, ratoncito Tito se dedicó a recorrer el planeta en busca de dientecitos caídos.

Su primera misión fue llegar a casa de un niño ruso. Despacito, se acercó a la habitación y oyó que decían:

- Papushkia, ¿hoy vendrá Tito, el ratoncito?
- Sí, hijo y, si te vas pronto a dormir, te traerá algún regalito.

Era de noche y Tito tenía que conseguir recoger el diente, pero ¿cómo subir hasta la cama? Muy fácil, cogía su escalerita y subía, se escondía debajo de la almohada y dejaba su regalito.

-¿Qué será? - Hasta mañana no se descubrirá.

- Bueno, os lo voy a decir muy bajito. Ya sabéis que en Rusia hace mucho, pero que muchísimo frío y ratoncito tejió al niño ruso una hermosa bufanda de lana con los colores del arcoiris.

Poco después el ratón ya estaba pensando en la siguiente misión.

Ahora le tocaba ir hasta China, así que se preparó la mochila y atravesando todas las tuberías llegó a su destino.

Ya en casa de la niña que se le había caído un diente, escuchó:

- PapuchiLin, ¿hoy vendrá Tito, el ratoncito?
- Sí, hija, deja tu dientecito debajo del cojín y él lo encontrará. - dijo el padre.

Escondido debajo de la alfombra el ratoncito esperó que fuera de noche, pero descubrió que en aquella casa había un gato.

Sin hacer ruido, se acercó a la cama y subió por su escalerita, pero en ese momento el gato se despertó y Tito tuvo que esconderse rápidamente para no ser comido. ¡Se llevó un buen susto!, pero con mucho cuidadito, por fin, logró coger el diente.

A la niña le gustaba mucho la música; siempre estaba cantando y Tito la oyó, así que le regaló una caja de música.

Su próxima misión fue en Galicia.

Escondido detrás de las cortinas escuchó:

- Padre, ¿hoy vendrá Tito, el ratoncito?
- Sí fillo, ¿quieres leite?
- No, papá, leeré un rato y me dormiré.

Anocheció y todo estaba muy tranquilo. Cuando Tito ya estaba a punto de cambiar el diente por una sorpresa el niño se despertó para beber un poco de leche y el ratón tuvo que escapar para no ser visto. Cuando todo volvió a la normalidad lo volvió a intentar.

Esta vez dejó un estupendo libro de cuentos, ya que a nuestro niño gallego le gustaba mucho leer.

Y así sucesivamente día tras día el ratoncito Tito, descendiente de "Ratón Pérez", siguió haciendo felices a todos los niños del mundo cada vez que se les caía un diente.

AULA D'ACOLLIDA: NOSALTRES FEM...

Voleu saber què fem a l'aula d'acollida? Ara us ho explicarem:

A l'aula d'acollida hi anem els nens i nenes que hem vingut de països molt llunyans:

La Nihad i la Wishal han vingut del Marroc.
La Brenda Estefanía i la Ana Fiorella són del Perú.
La Yéssica i la Cintya han nascut a l' Uruguai.
La Maria Agustina, el Kenzo i el Pablo han vingut de Bolívia.
El Jose Enrique és de Hondures.
El Diego ha nascut a Colòmbia.

A l'aula d'acollida aprenem a parlar en català i per això fem moltes activitats:

Cada setmana fem l'hora del conte. Així coneixem contes de diferents països.

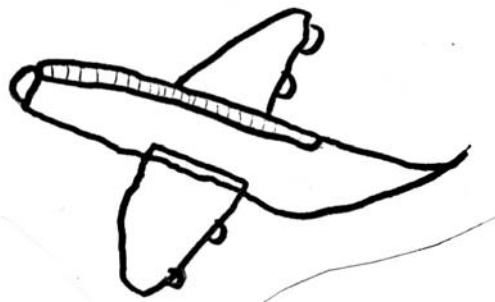
Fem teatre.
Representem històries molt divertides.

Juguem al parxís i a l'oca i a la loteria per aprendre els números.

Observem fotografies i parlem del que veiem.

Expliquem coses del nostre país.

Fem un taller de poesia. Aprenem poemes.

Comentem les notícies de diari.

Llegim llibres que parlen d'aventures.

Escrivim petits textos jugant amb la capsa de les frases.

Fem servir l'ordinador que té uns programes molt interessant per les nenes i nens nous i nous.

Fem converses telefòniques imaginàries.

Descobrim jocs que són diferents als del nostre país.
Els nens i nenes de l'aula d'acollida treballem amb molta il·lusió. Estem molt contents.

CONTES I LLIBRES

La festa de Sant Jordi -la rosa i el llibre- sempre ha tingut un caràcter festiu i cultural, per gaudir de la lectura aquí us presentem tot un llistat de contes i llibres.

Educació infantil

- Col·lecció: Xiu-Xiu. Escolar Infantil. Editorial Nadal.
- Col·lecció: Pau i Pepa. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- Col·lecció: Mirem. Editorial La Galera.
- Col·lecció: Primeres Planes. Editorial Eumo.
- Llibres d'imaginació. Editorial Casals.
- Col·lecció: Vull llegir. Editorial Cruïlla. Barcelona 2000.
- Llibres d'imaginació. Editorial Casals. Barcelona 1995.
- iToca, toca! Formas. Planeta Infantil.
- M'agrada el vermell, el blau, el groc, el verd. Editorial La Galera.
- Lucy Cousins. La Maisy. Col·lecció de contes. Ed Serres. Barcelona.

Cicle inicial

- Sabaté i Rodié, Teresa: La capsa màgica. Col·lecció els drets dels infants. Ed Salvatella 2002.
- Arànega, Mercè: Els drets i deures dels infants. Col·lecció drets i deures. Ed Edebé 2002.
- Col·lecció: Tot llegint. Ed Onda.

- Palacín Adelina i Verdaguer Assumpta: Ens fem amics d'un dofí. Col·lecció les aventures d'en Pau i la Laia 11. Ed. Eumo 1998.
- Salvador Dalí. Pinta'm un somni. Ed Serres.
- Martí i Pol: Per molts anys. Ed Barcanova.
- Col·lecció: La Sirena. Editorial La Galera.
- Renada Mathieu. Han caçat la lluna. Ed Bromera.
- Col·lecció: Xino-Xano. Ed Tandem.
- Col·lecció: Pa amb xocolata. Ed Teide.

Cicle mitjà

- Col·lecció: Muntanya encantada. Ed Cadí.
- Col·lecció: Casals Jove. Ed Casals.
- Col·lecció: Sèrie Lila. Ed Alfaguara.
- Col·lecció: Sèrie Taronja. Ed Alfaguara.
- Col·lecció: Cucanya. Ed Vicens Vives.
- Col·lecció: El alfabeto solidario. Oxfam-Intermón.
- Colección: Pequeños lectores. Ed Oxfam-Intermón.
- Col·lecció: Peripècies. Sèrie vermella. Ed La Galera.
- Col·lecció: I què? Ed La Galera.
- Col·lecció: Sopa de llibre. Sèrie vermella. Ed Barcanova.
- Col·lecció: El Micalet galàctic. Ed Bromera.

Cicle superior

Llibres de narrativa:

- Col·lecció: *Casals Jove*. Vol 5, 6, 12, 13, 18, 21, 24, 35, 40,43 , 45.
Ed Casals.
- Col·lecció: *El vaixell de vapor*. Ed Cruïlla.
- Col·lecció: *Els grumets de la Galera*. Ed La Galera.
- Col·lecció: *Grumets sèrie blava*. Ed La Galera.
- Col·lecció: *Cuatro vientos*. Ed Noguer.
- Col·lecció: *Sèrie blava*. Ed Alfaguara.
- Col·lecció: *Periscopi*. Ed Edebé.
- Col·lecció: *El Miquelet Galàctic*. Ed Bromera.
- Col·lecció: *Ala Delta*. Ed Baula (Català).
- Col·lecció: *Ala Delta*. Edelvives (castellà).
- Colección: *Alfabeto solidario*. Ed Oxfam-Intermón.
- Col·lecció: *Sam Numit*. Jordi Sierra Fabra. Ed Timun Mas. Vol. 1, 2, 3, 4, 5, 6.
- Colección: *Historias de misterio y terror*. Ed Timun Mas.

Llibres per mirar, consultar i aprendre:

- *Món Meravellós*. Biblioteca Interactiva. Ed Cruïlla.

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Ajuntament de L'Hospitalet